

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 9. De Consecratione usque ad Orationem Dominicam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

tunt. 11. Per angorem, quem in horto pati voluit, omnes qui in aliqua calamitate, periculis, necessitate, tentatione, aut molestia versentur. 12. Per mortem & sepulturam, justos omnes, ut cum ipso sepulti semper in justitia perseverent. Speciatim vero pro illis orabis, quorum te Deus meminisse vult, tu nescis: pro his quos Deus maximè diligit, licet eorum numerum, & nomina ignore; id enim gratissimum illi est, ut alicorū ejus memor sis. Ab his autem orationibus te brevissimè expedit, imitatus Ecclesiam, quæ paucissimis verbis seipsum, Summum Pontificem, & Antistitem, omnesque orthodoxos commendat. Neque enim decet, privatas causas prolixius quam publicas tractare, præsertim apud eum Principem, qui omnia scit, & nos admonuit, ne orantes multum loquimur. Consultius itaque erit, pro omnibus ante Missam sibi orare, ut in ipsa brevior sis.

Postquam vero privatae devotioni satisfecisti, rursus publicas Ecclesie preces assumis pro circumstantibus & pro offerentibus, sive praesentes sint, sive absentes: & quia Sacrificium jam oblatum fuit in expiationem culparum, in gratiarum actionem, & imprecationem omnium beneficiorum, jam primarius ejus finis exprimitur hac oratione: *Hanc igitur oblationem servitutem nostram, quæ protestari & agnoscere supremum Dei dominium, & insinuam nostram servitutem ac subjectionem; expansis manibus super oblata veteri ritu, ut ea transferas in Dei potestatem, ipsum exorans, ut ab æterna damnatione nos eripi jubeat, & in electorum suorum grege numerari.* Tum ipsi commendas sacrificii oblationem, ut eam in omnibus benedictam, & inter dona sibi grata adscriptam & ratam, sive approbatam, & confirmatam: atque rationabilem, divinis scilicet rationibus congruentem; ac tandem acceptabilem, id est dignam, qua non solum ex parte domini, sed etiam ex parte Ministri offerentis a Deo accepte. ut, non quidem ex nostris meritis habere, sed suâ gratiâ facere dignetur. Porro ad illa verba, ut nobis Corpus & Sanguis fiat dilectissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi; actualem & expressam intentionem renovabis consecrandi corpus & sanguinem Christi per transubstantiationem panis & vini Christi verbis conficiendam.

§. IX.

De Consecratione usque ad Orationem Dominicam.

POst multas oblationes verbis hastenus expressas, sequitur tandem realis oblatio, quæ idem Christus in cruce immolatur, qui in ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit. Quod si hastenus necessaria fuit puritas, humilitas & reverentia; multò major nunc requiritur, cum ad tremendum mysterium non sine timore & horro perficiendum appropinquas. Humilia te igitur quantum potes, & recordare quid acciderit Ozæ: tum ea Christi verba tibi ad aurem dicisti existima, *ecce appropinquat hora & filius hominis tradetur in manus peccatoris.* Considera, te hinc Christi personam gerere, totumque hominem interiorum & exteriorum ad ejus Majestatem & sanctitatem compone: & cura, ne quid sit in te dissonum à persona quam sustines.

Haec verba, *Qui pridie quam pateretur, proficeruntur historicè, & recitativè, ut inspicias & facias secundum exemplar, quod tibi a Christo Domino monstratum est.* Cum dicas, *Accepta panem in sanctis ac venerabilis manus suis, considerabis, quam puræ debeant esse manus, quæ tantum pignus atrectant, & hinc discere hoc opus esse divinæ omnipotentiae.* Cùm oculos in Cælum elevas, illuc transferes universas animæ vires & cogitationes. Cùm dicas *gratias agens, gratias item ages ob hujus sanctissimi Sacramenti institutionem.* Verba consecrationis prolatus, considera, te ea formaliter & enunciative proferre in persona Christi. Ipsi autem prolatis, penetra oculis fidei id, quod latet sub speciebus sacramentalibus: tum genua flectens aspicie iisdem oculis fidei exercitum Angelorum te circumdantem, & cum illis adeo profundâ reverentia Christum adora, ut cor tuum usque ad abyssum humiles. Ad elevationem, Christum in Cruce exaltatum contemplore, & ora, ut omnia trahat ad seipsum. Varios etiam virtutum actus, eosque intensissimos elicies, nunc hos, nunc illos, fidei, spei, amoris, adorationis, humilitatis, & similium, mente dicendo, *Jesu fili Dei miserere mei. Dominus meus & Deus meus. Amo te Deus meus, & adoro toto corde & affectu.* Poteris etiam renovare intentionem pro qua celebras, & Sacrum offerre secundum quatuor fines. Specialiter vero cum Calicem elevas, memor eris cum sensu doloris & lacrymis sanguinem Christi pro

Dd te

te effusum fuisse, & à te sèpè contemptum: ipsumque adorabis veluti in compensationem præteriorum contemptuum. S. Petrus Martyr in Calicis elevatione gratiam petebat martyrii & obtinuit: tu adversitatum incruentum martyrium postulabis.

Ad illa verba, *Hec quotiescumque feceritis*, passionis & mortis Christi recordaberis, quam consecratio panis à consecratione vini sejuncta reprezentat. Et quia peracta consecratione statim adsunt sancti Angeli, & perseverant venerabundi, donec Sacrificium sit consummatum; tu horum reverentiam æmulare. Nam si Cælum est, ubi est Deus, Cælum sine dubio efficitur sacrum Altare, in quo tantum peragis mysterium, tuque admirabiliter summi boni participatione quodammodo deificaris. Quoties vero Hostiam tanges aut Calicem, Christum complectere, & cordi tuo adstringe omni possibili amoris affectu.

Post consecrationem sequitur Oratio, *Unde & memores*, quâ Christi passionem, resurrectionem, & gloriosam ascensionem commemoras, quibus mysteriis excitatur fides, spes robatur. Sperare enim debes per meritam beatæ passionis, è qua omnis beatitudo nostra promanat, te aliquando participem futurum resurrectionis, & ascensionis in Cælum, ac gloriæ sempiternæ. Nec nudam solummodo adfers mysteriorum commemorationem, sed simul eum hostia pura, sancta, & immaculata, corpore scilicet & sanguine Christi: licet enim propter species sacramentales panem adhuc nomines, non tamen panem qui prius erat, sed panem vitæ æternæ, & calicem salutis perpetuae. Elicies autem actus gaudii propter Christi glorificationem, & cùm dicis, *suprà que propitio ac sereno vultu*, offeres Deo omnia antiqua sacrificia.

Cum inclinatus Deum rogas, ut Sacrificium perfiri jubeat in sublime altare suum per manus sancti Angeli sui, ad summam interiore humilitatem te excitabis, & ipso beatissimos Spiritus orabis, ac nominatum S. Michaellem, ut opem tibi ferant. Cum dicis, *Omnib[us] benedictione & gratia repleamur*, ingens desiderium elicies consequendi ex meritis Christi omnia possibilida dona, quibus maximè possis Deum glorificare. In Memento mortuorum orabis primo pro consanguineis: tum pro iis, qui tibi causa fuerunt alicuius crucis, seu molestie: deinde pro benefactoribus, postea pro aliquo recentier mortuo;

aut specialiter commendato: demum pro iis, qui neminem habent, cuius suffragiis nominati juventur.

In illa oratione, *Nobis quoque peccatoribus*, agnosce te peccatorem esse, circumdatum infirmitate, & time: licet enim nihil tibi conscientis, non tamen in hoc justificarus es. Spem igitur erige ob multitudinem miserationum Dei; & magno animi ardore partem aliquam & societatem cum Sanctis tibi donari humillimè pete, atque in eorum consortium admitti, optando eximiā vitæ sanctitatē pro majori Dei gloria in Christo Iesu Domino nostro. Per quem, sis, consequenter, *hæc omnia, Domine, semper bona*, panem scilicet & vinum *creas*, quia per ipsum omnia facta sunt: *sanc&ificas*, cum in prima oblatione sacrificio sunt destinata: *vivificas* mediante transubstantiatione: *benedicis*, quia per hæc Sacra menta copiosam acquirimus gratiam: & *præfas nobis in cibum & redemptio-* nem. Porro hæc verba valde ferventer pronuncias, itemque sequentia, quia per Christum cum Christo est, *De Patri omnipotenti omnis honor & gloria*. Hic autem gratulari poteris toti sanctissimæ Trinitati ob gloriam quam habet per Christum: & dum tenes hostiam super calicem, offeres SS. Eucharistiam, quam sub utraque specie in manibus habes, in laudem & gloriam Dei, pro omnibus beneficiis, in expiationem culparum, & pro omnibus bonorum imperatione.

S. X.

De Oratione Dominica usque ad Communionem.

Absoluto Canone jam te ad communionem præparare debes facto initio ab oratione Dominica, quam cum tremore, & filiali erga Deum affectu recitabis oculis in Sacramentum intentis, quia Christus simul cum Patre precessus audit & exaudit. Septem sunt ejus peritiae, in quibus summatim continentur res omnes à Deo petendæ, & pro quarum impetratio ne hoc sacrificium offertur. In prima petitione desiderium excitabis eximiae tuae & aliorum sanctitatis, ut gloria Dei augeatur, ut ab omnibus ametur & timeatur, ejusque sanctitas, beatitas, sapientia ubique innotescat. In secunda optabis Deum in tua, & ceterorum voluntate regnare, simulque petes ad regnum suum feliciter.